

N:o 4.

Ank. till Riksd. Kansli den 6 Mars 1878, kl. 12 midd.

*Konstitutions-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckt motion om
ändring i § 17 af Riksdaysordningen.*

Uti en inom Andra Kammaren väckt, till Konstitutions-Utskottet hänvisad motion, N:o 6, har Herr I. Asklöf föreslagit, att förenämnda grundlagsparagraf måtte erhålla ungefär följande lydelse:

»Vid så väl elektors- som riksdagsmannaval tillkommer hvarje röstende en röst. Till elektor ävensom till riksdagsman, då den senare väljes omedelbart, vare den lagligen vald, som dervid erhållit de flestas röster och skilje lotten emellan dem, som erhållit lika röstetal.

Erhålla vid sådana riksdagsmannaval, hvilka af elektorer verkställas, två eller flere lika röstetal, företages ny omröstning endast öfver desse. Uppkommer vid den senare omröstningen ånyo lika röstetal, skilje lotten dem emellan.

Vid ————— tillkommer.»

Motionären har uti de anförda motiverna till sitt förslag tagit till utgångspunkt det förhållande, att i Riksdaysordningens föreskrifter rörande förfarandet vid medelbart val af ledamot i Andra Kammaren förefinnes någon skiljaktighet emot hvad som, i afseende härå, gäller för utseende af ledamot i Landstinget, enär för sistnämnda val bestämmelser blifvit gifna till förekommande deraf, att den valde i följd af röstsplitsring må kunna utses af en allt för ringa minoritet. Med anledning af denna olikhet har motionären ansett »att lagstiftaren med större noggrannhet bestämt sättet vid valförrätningen för Landsting än för Riksdagens

Andra Kammare, då den senare, i likhet med den förra, medelbart verkställdes, ehuru förhållandet väl borde vara, om ej motsatt, så åtminstone lika.»

Motionären har likvälv förbisett att, der medelbart valsätt kan ifrågakomma för utseende af ledamot i Andra Kammaren, hvarje valkrets väljer allenast *en* representant, under det att, i motsats härtill, hvarje valkrets vid val af landstingsman skall, under förutsättning af samma valsätts tillämplighet, i de flesta fall utse minst *två* eller *flera* landstingsmän. Då nu vid val, som omfattar flera personers utväljande, röstsplitsring säkerligen, efter hvad erfarenheten visat, oftare och i större skala kan emotses än vid val af en enda person, torde den skenbara stridighet, som motionären i här förut omförmålda hänseende trott sig hafva funnit, icke böra tillmätas någon betydelse. Enär Utskottet äfven för öfrigt saknar skäl att dela motionärens uppfattning derom, att nu gällande grundlagsstadgande angående förfaringssättet vid medelbart val af ledamot i Andra Kammaren är i princip origtigt eller att detsamma eljest i tillämpningen medfört någon menlig verkan, så får Utskottet vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte lemlna den ifrågavarande motionen
utan vidare afseende.

Stockholm den 6 Mars 1878.

På Utskottets vägnar:

MAGNUS HALLENBORG.